אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אלט

תמצית האגרת

תאריך ומקום: סיון תר"פ

נמען: הנהלת בית הספר החקלאי מקוה ישראל

נמסר לו שצעירים העובדים בחווה מחללים שבת בחליבה ובהשקאה. 'הננו הולכים ונגשים אל גאולתנו' – האם נחלל דווקא עתה את השבת? הרב קוק מבקש מההנהלה לשמור על קדושת השבת.

עיקרי הדברים

- חילול שבת במקוה ישראל.
- השעה הגדולה מחייבת.
- בקשה להנהלה.

נוסח האגרת

אך סיון תר"פ[1]

לכבוד ההנהלה הנכבדה במקוה ישראל א"נ[2] הנני מוצא לי חובה קדושה להעיר את לבבכם, על דבר אשר הקשיבה אזני, ביחש להתנהגה שבחוה היקרה שלכם עם קדושת יום שבת קודש. סופר לי, את אשר לא אאמין, כי צעירים העובדים אצלכם מחללים הם את השבת בעבודות אסורות כמו חליבת הבהמות, והשקאת הצמחים. אלופי היקרים, היתכן דבר זה להיות, הננו הולכים ונגשים אל גאולתנו ואל פדות נפשנו. קומתנו הישראלית הולכת היא ומזדקפת, רואים אנו בעינינו כי פקד ד' את עמו, וחזיונות תקותינו אשר בדבר ד', הולכים הם ומתגשמים, ובשעה גדולה כזו הנהיה אנחנו עכשו נזורים אחור, מאחרי מקור חיינו, ונחלל את היום הקדוש שהוא הוד קדשינו ותפארתנו, אינני מקבל לאמת את השמועה הזאת, אבל אם גם ימצאו איזה צעירים יחידים שהם שוגים בזה, הנני מבקש את מעלת ההנהלה שתאחז ידה בכח ועז לשמור את קדושת השבת. וצור ישראל וגואלו, ירומם מהרה את קרן עמו. וישיב את שבותינו על אדמת הקודש כימי עולם. ברגשי כבוד ובברכת ציון וירושלים.

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א׳-ד׳

---

1 תר"פ – השנה תר"פ (1919/1920)

2 א"נ – אדון נכבד (בפתיחת מכתב); בהלכה: אינו נאכל